

In memoriam Huub LanTERS

23 juni 1952 – 14 februari 2008

Op 14 februari 2008 is Huub LanTERS aan de gevolgen van een zware hartaanval overleden. Hij was 55 jaar oud. Huub was een bekende figuur in de vogelaarswereld, vooral in Groningen en omstreken, maar ook in de rest van het land; bij de meeste bijzondere soorten in het land was hij aanwezig.

Huub groeide op in het katholieke zuiden in een gezin met veel broers en zussen. Begin jaren tachtig kwam hij naar Groningen om er sociologie te gaan studeren. Die studie verzandde, want de uiterst maatschappijkritische Huub belandde al snel in de krakerswereld. Hij was onder andere actief betrokken bij het bezetten van het voormalige pand van het Rooms-katholieke Ziekenhuis (beter bekend als het Oude RKZ) in Helpman in Groningen.

Zo kwam hij ook in contact met mensen die in Vera actief waren (en zijn). Daar werd hij vanwege zijn uitstekende organisatorische kwaliteiten en financiële inzichten een van de eerste bezoldigde krachten. Mede dankzij zijn kwaliteiten groeide Vera in de jaren tachtig en negentig uit tot een nationaal bekend instituut, dat vele popgroepen presenteerde, vaak al lang voordat ze bekend werden. Huub kende veel musici en muziek. Het was een van de kanten van Huub die maakte dat het zo leuk was om met hem het veld in te gaan.

In het laatste deel van de jaren negentig werd Huub wat rustiger en zocht hij naar een bezigheid om zijn vrije tijd mee door te brengen. In Vera kende hij enkele mensen die naar vogels keken en hij liet zich door hen inspireren. Bij het zien van een groep 'witte mussen' op de dijk bij Polder Breebaart was zijn nieuwsgierigheid gewekt (het waren overigens Sneeuwgorzen). Hij wilde vanaf toen weten welke vogels hij om zich heen zag. Huub was vogelaar geworden.

FOTO: BERT DE BRUIN

Huub met Visdief – Eemshaven – 16 september 2007

In het begin ging hij vaak alleen op stap, maar wel met een fototoestel. Lauwersmeer, Eemshaven en Breebaart waren zijn favoriete plekken. Soms ging hij met kennissen, maar meestal alleen. Regelmatig wist hij niet precies wat hij zag en als het lukte, maakte hij een foto van zo'n beest, dat er verrassend anders uit kon zien dan op het plaatje in de gids.

Door een van die foto's kwam hij met mij in contact. Een van zijn mystery-birds kon hij in geen enkele van zijn gidsen vinden. Via iemand van Avifauna Groningen (hij had een willekeurig telefoonnummer in het colofon gedraaid) kwam hij aan mijn naam. Samen met mijn broer Sybrand ben ik bij hem op bezoek geweest om de foto van zijn mysterievogel te bekijken. Het was een Black-headed Sibia uit Thailand, een ontsnapte exoot.

We spraken af om elkaar op de hoogte te houden bij nieuws, maar Huub kon zich dankzij zijn communicatief talent prima redden en zat binnen een mum van tijd heel goed in zijn contacten. Vanaf het begin van deze eeuw was Huub er eigenlijk altijd bij als er wat bijzonders te zien was.

Huub was een zeer geaccepteerde en graag geziene gast in de scene. Overal kwam je Huub tegen, in alle seizoenen. 's Winters met een dikke blauwe jas, zwarte broek met smalle pijpen en hanwags en als het warm genoeg was in de zomer in zijn beige outfit en natuurlijk ook hanwags. Zijn enige echte vaste attriboot was zijn fototoestel met telelens en wee de vogel, vlinder of libelle, die wegvloog voor zijn lens ...

Ik zal je missen Huub, en ik weet zeker dat ik voor alle vogelaars spreek die jou hebben gekend.

Bert de Bruin